

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614201077
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614201077.8

Uznesenie

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloleté deti P., L., nar. XX.XX.XXXX a K., nar. XX.XX.XXXX., obe bytom ako matka, obe št. prísl. SR, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Malackách, Záhorácka ul. č. 2942/60A, deti rodičov : N.. J.C., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom T., G. ul. č. XX, zastúpenej JUDr. Vladimírou Hrebíkovou, advokátkou, AK so sídlom Malacky, Duklianskych hrdinov č. 2946/6, a T.C., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom P., U. I.. XXXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Petrom Havlíkom, AK so sídlom Nitra, Podzámska ul. č. 18, o uloženie výchovného opatrenia rodičom maloletých detí, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Na tunajšom súde sa pod č. 8P 72/2013 vedie konanie o zmenu zverenia maloletých detí, resp. zákaz alebo obmedzenie stretávania sa otca s maloletými deťmi.

Na pojednávaní dňa 09.01.2014 v rámci konania č. 8P/72/2013 začal tunajší súd konanie o nariadenie výchovného opatrenia nariadením asistovaného styku otca s maloletými deťmi, ktoré zároveň vylúčil na samostatné konanie. Konanie o nariadenie výchovného opatrenia sa vedie pod sp.zn. 8P/52/2014. Dôvodom pre začatie konania o nariadenie výchovného opatrenia bola skutočnosť, že rodičia neboli schopní sa dohodnúť na úprave stretávania, mali problémy v komunikácii medzi sebou a konflikty medzi nimi mali negatívny dopad aj na maloleté deti.

Tunajší súd uznesením č.k. 8P/52/2014-8 zo dňa 09.01.2014 nariadil predbežné opatrenie, v zmysle ktorého boli rodičia maloletých detí povinní absolvovať asistované stretávanie sa s maloletými deťmi v Občianskom združení Pomoc ohrozeným deťom Centrum Nádej, a to vždy v prvý a tretí štvrtok v každom kalendárnom mesiaci od 15,30 hod. do 17,00 hod., po dobu 3 mesiacov, počnúc vykonateľnosťou rozhodnutia. Prvé tri stretnutia sa mali uskutočniť za prítomnosti oboch rodičov, ostatné stretnutia do konca platnosti predbežného opatrenia iba za prítomnosti otca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.02.2014.

V priebehu konania sa súd oboznámil so Správami Občianskeho združenia Pomoc ohrozeným deťom Centrum Nádej o realizácii výchovného opatrenia (správy zo dňa 12.05.2014, 16.09.2014 a 19.03.2015), podľa ktorých stretnutia uskutočnené v zariadení (celkom sa uskutočnili 3 stretnutia a 2 pokusy o stretnutie) nevedli k nadviazaniu vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi, vzťah rodičov maloletých

detí je naďalej veľmi napätý, rodičia majú problém so vzájomnou komunikáciou, pred deťmi spolu vôbec nekomunikujú. Stretnutia od septembra 2014 v zariadení pre neúčelnosť neprebiehajú.

Na pojednávanie dňa 02.07.2015 sa nedostavili rodičia maloletých detí, ani ich právni zástupcovia, právna zástupkyňa matky ospravedlnila svoju i matkinu neúčasť, otec ani jeho právny zástupca svoju neúčasť neospravedlnili. Nakoľko účastníci netrvali na svojej osobnej prítomnosti, nepožiadali o jeho odročenie z dôležitých dôvodov, netrvali na svojej osobnej prítomnosti, nežiadali vykonať nové dôkazy, preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal v ich neprítomnosti.

Na pojednávanie sa dostavil zástupca kolízneho opatrovníka maloletých detí, ktorý navrhol konanie o uloženie výchovného opatrenia zastaviť, nakoľko je zrejmé, že predbežné opatrenie č. 8P 52/2014-8 zo dňa 09.01.2014 sa v súčasnosti nerealizuje, asistované stretnutia sa najmä pre nedôveru matky voči organizácii, ktorá pri realizácii predbežného opatrenia poskytovala odbornú pomoc, nerealizovali. Ďalej uviedol, že za súčasného stavu by bolo uloženie výchovného opatrenia neúčelné.

Zo správy OZ Pomoc ohrozeným deťom Centrum Nádej zo dňa 12.05.2014 mal súd preukázané, že prvé asistované stretnutie malo prebehnúť dňa 20.02.2014. Pred daným stretnutím sa dňa 17.02.2014 v danej organizácii uskutočnilo stretnutie s matkou maloletých detí a dňa 18.02.2014 stretnutie s otcom maloletých detí, za účelom dohody o priebehu asistovaných stretnutí. Z vyjadrení rodičov bolo zrejmé, že obaja považujú situáciu ohľadne svojich detí za absurdnú, avšak každý z nich mal na príčinu rozdielny náhľad. Prvé stretnutie sa nakoniec uskutočnilo dňa 17.04.2015 (prvé dve zrušila matka pre chorobu detí a tretie samotné OZ z organizačných dôvodov) - počas stretnutia otec nadviazal kontakt s mladším K., postupne sa spolu hrali, ich kontakt bol postupne bezprostredný, neskôr mal akoby snahu zapojiť sa do hry otca s K. aj starší L., aj keď do samotnej hry sa nezapojil, zostal vždy bokom a vždy sa vracal k matke.

Zo správy zo dňa 16.09.2014 mal súd preukázané, že do tej doby prebehli 3 stretnutia a dva pokusy o stretnutie. Druhé stretnutie prebehlo v júni 2014, matka maloletých detí si natáčala začiatok stretnutia kamerou, ktorú mala zapnutú ešte pred vstupom do priestorov OZ. Zároveň ju na stretnutie sprevádzal známy, ktorý celé stretnutie zaznamenával. Stretnutie bolo ukončené po 15 minútach, vzhľadom na hysterický plač maloletého L.. Z daného vyjadrenia je zrejmé, že matka detí natáčanie stretnutia vopred nekonzultovala s pracovníkmi OZ, a aj po ich výzve, aby ukončila nahrávanie, v tomto pokračovala. Z vyjadrenia je zrejmé, že takýto postup nepovažuje OZ za vhodný, keďže ním môže byť ovplyvnený priebeh stretnutia. Takisto na každé ďalšie stretnutie si matka prizvala inú dospelú osobu, ktorá sa chcela stretnutia zúčastniť, s čím však pracovníci OZ nesúhlasili a daná osoby vždy čakala na chodbe. Počas tretieho a štvrtého stretnutia mal. Patrik naďalej odmietal byť v prítomnosti otca, prichádzal na stretnutia rozrušený, hystericky plakal. Ostal vždy na chodbe, kde sa hral s mobilom, tu sa ukludnil, občas pozrel do herne avšak kontakt s otcom nikdy nenadviazal. V herne bola matka, otec a mal. K., bez väčšej interakcie medzi otcom a K. - maloletý komunikoval takmer výlučne s matkou. Maloletý nepôsobil uvoľnene na rozdiel od prvého stretnutia. Piate - posledné stretnutie - bolo takisto poznačené neriešiteľnou situáciou - mal. L. hystericky plakal, mal. K. sa k nemu pridal, obe deti hovorili, že ich bolí bruško a chceli ísť domov; otec stretnutie ukončil z dôvodu nevystavovania detí väčšiemu stresu. Z dôvodu, že matka detí považovala prvé správu organizácie za veľmi subjektívnu, organizácia sa s matkou dohodla, že na stretnutiach budú prítomné vždy dve pracovníčky, pričom takto sa stalo na troch stretnutiach a na necelých dvoch stretnutí bola prítomná aj psychologička. Pracovníci poukázali na skutočnosť, že zo strany matky bolo problematické dohodnúť sa na termínoch stretnutí. Organizácia vníma vzťah rodičov detí ako veľmi napätý, rodičia spolu vôbec nekomunikujú. Stretnutia nemali tendenciu vyvíjať sa k nadviazaniu vzťahu medzi otcom a deťmi. OZ označilo za nevyhnutné, aby rodičia pracovali na vzájomnej komunikácii vzťahu. Šieste stretnutie sa neuskutočnilo z rozhodnutia organizácie, na základe stupňujúceho sa odporu detí a negatívneho vnímania celej situácie, pričom došlo aj k zmene správania sa mal. K. negatívnym smerom, aj keď v nižšej intenzite ako u L..

Dňa 02.10.2014 bola súdu doručená ďalšia správa, datovaná dňom 16.09.2014, ktorá takisto sumarizovala priebeh stretnutí, s tými istými konštatovaniami a závermi, ako pôvodne poslaná, avšak s tými istými závermi.

Súd preto najmä s poukazom na závery daných správ a po ich zhodnotení musí konštatovať, že nariadené predbežné opatrenie nesplnilo svoj účel a to najmä pre nespoluprácu resp. nedôveru matky v organizáciu, ktorá bola požiadaná o pomoc pri nadviazaní kontaktu otca s deťmi - inak si súd konanie matky - nahrávanie stretnutí, prítomnosť tretej osoby, ktorú si priviedla matka ... nevie vysvetliť. Pri nariadení predbežného opatrenia súd nepredpokladal takéto konanie matky, nevhodnosť takéhoto konania matke vysvetlili aj pracovníci samotnej organizácie, čo však matka nebola schopná akceptovať. Je preto nanajvýš pravdepodobné, že deti opätovne kopírovali nedôveru matky a jej postoj k otcovi (viď znalecký posudok z konania vedeného na tunajšom súde č. 8P/72/2013) a prezentovali tak negatívny postoj k otcovi prostredníctvom somatických ťažkostí a neadekvátneho správania sa.

Za daných okolností súd považuje ďalšie nariadenie výchovného opatrenia za neúčelné, ktoré by mohlo ešte viacej ohroziť maloleté deti, preto konanie o nariadenie výchovného opatrenia s poukazom na ustanovenie § 81 O. s. p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je odvolanie prípustné, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne vo dvoch vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.